

суспільства, контроль думки і поведінки громадськості, а також значимість теорії та практики в сфері паблік рілейшнз.

Паблік рілейшнз в Україні застосовують вже не один рік. Однак як годиться він так і не працює, адже кожен фахівець має своє власне уявлення про цю технологію. Іноді ці уявлення досить далекі від істини. Тому в умовах українського ринку навіть західні теорії часом не мають сенсу.

Практика PR в Україні помітно відрізняється від західної, що пояснюється специфікою ринкової ситуації в країні. Переважна більшість клієнтів PR-агенцій – великі закордонні компанії. Однак, застосування в наших умовах технологій, які є ефективними для цивілізованих країн Заходу, не завжди призводить до бажаних результатів [2].

Список використаних джерел:

1. Мойсєєв В. А. Паблік рілейшнз : навч. посіб. / В. А. Мойсєєв. – К. : Академвидав, 2007. – 224 с.
2. Романовський О. Г. Основи паблік рілейшнз : навч.-метод. Посіб. для студентів спеціальностей «Психологія» та «Адміністративний менеджмент» / О. Г. Романовський, Н. В. Серєда, Є. В. Воробйова. – Х. : НТУ «ХП», 2015. – 176 с.
3. Тімар І. В. Концептуальні підходи до формування структури іміджу підприємств сфери послуг/ І. В. Тімар // Вісник Дніпропетровського університету. Серія: Економіка. – Дніпропетровськ, 2015. – Вип. 9 (1). – С. 90–96.
4. Гринько Т. В. Теоретичні підходи до формування механізму управління іміжем підприємств сфери послуг / Т. В. Гринько, І. В. Тімар // Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії. – 2016. – Вип. 6 (06). – Частина 1. – Видавничий дім «Гельветика». – С. 85–90.

Спицька К. В., Тімар І. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ МОЛОДІ

В умовах входження України у світовий та європейський науково-освітній простір, забезпечення якості освіти набуває особливої актуальності, особливо з огляду на необхідність забезпечення конкурентоспроможності майбутніх фахівців. Останнім часом було реалізовано низку вагомих заходів, спрямованих на вдосконалення системи освіти в Україні: прийнято Закони України «Про освіту» та «Про вищу освіту»; впроваджено зміни до базових законодавчих й нормативних актів, які регламентують діяльність з надання освітніх послуг; впроваджено заходи, направлені на гармонізацію систем середньої і вищої освіти України та країн ЄС, прийнято Концепцію реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа» на період до 2029 року, тощо. Освітнянські реформи в нашій країні пов'язують насамперед з підвищенням рівня якості освіти, оптимізацією видатків державного

та місцевих бюджетів, направлених на фінансування галузі, підвищенням рейтингів українських вищих навчальних закладів. Але, пошук й обґрунтування шляхів забезпечення випускникам освітніх закладів пристойних шансів на вдале працевлаштування, не втрачають актуальності.

Національна система професійної освіти на сьогодні не позбавлена недоліків, які тягнуться десятиріччями. На сьогодні залишається поширеним уявлення, що чи не кожна молода людина повинна здобути вищу освіту, а от навчання в закладах професійно-технічної освіти є не престижним, що формує негативне ставлення до отримання робочої спеціальності. Це призводить до намагання потрапити бодай до якого не-будь вищу, аби мати хоча б ілюзорне враження престижності навчання в ньому. Така ситуація стала наслідком не тільки поглядів школярів на власне майбутнє, а й результатом державної політики в сфері вищої освіти, направленої на зростання її доступності, що проявлялось у збільшенні протягом останніх років кількості вищих навчальних закладів, напрямів підготовки та спеціальностей, обсягів державного фінансування, доступній вартості навчання за контрактом, можливості подавати документи на вступ до декількох вишів та на декілька спеціальностей, що значно підвищує можливості абітурієнтів потрапити до числа студентів. Це стає самоціллю, тобто свідомість абітурієнта в тому, що вони заціклені на вступі хоч куди, але щоб навчатись, незважаючи на можливості працевлаштування у майбутньому.

За даними Державної служби статистики [2] кількість ВНЗ III-IV рівнів акредитації збільшилась з 149 в 1990–1991 н. р. до 353 в 2008–2009 н. р., тобто в 2,3 рази, на кінець 2017–2018 н. р. діяло 289 ВНЗ. На сьогодні, 79% молодих людей у віці 20–26 років здобули або здобувають вищу освіту, якщо в 2000 році до вишів вступало 50% випускників шкіл, то в 2017 р. ця цифра складала 80%.

За результатами дослідження «Випускники українських вищих навчальних закладів очима роботодавців» [1] головними вимогами до молодих фахівців є здобуті практично-професійні навички, уміння вирішувати проблемні ситуації та застосовувати набуті навички у практичній роботі. Але, саме цих навичок, за оцінками роботодавців, найчастіше бракує молодим спеціалістам. На думку експертів проблемою є недостатньо приділена увага вищими навчальними закладами формуванню у студентів умінь практичного використання у реальних умовах набутих теоретичних знань.

Очевидно, що в Україні потрібно продовжити реформування системи професійної освіти на засадах законів ринкової економіки, законів розподілу праці, конкуренції, з метою забезпечення гармонійного переходу молоді від навчання до дорослого життя. При цьому потрібно враховувати, що ключовим фактором забезпечення конкурентоспроможності молодих фахівців є посилення відповідності між отриманими навичками та попитом на ринку праці. В сучасних умовах динамічних змін в сфері технологій та враховуючи особливості ринку праці, у молодих людей необхідно розвивати навички та компетенції, які направлені на формування їхньої гнучкості, адаптивності та інноваційності, щоб вони мали здатність ефективно взаємодіяти з оточуючим середовищем.

Цікавим з точки зору впровадження в Україні є європейський досвід реалізації програми «неформальної освіти» та навчання підприємству, які визнаються важливим інструментом розвитку особистих та професійних якостей та навичок. Неформальна освіта охоплює те, що залишилось за межами формального навчання. Навчання підприємству та розвиток підприємницьких здібностей й навичок є ключовим напрямком, що реалізується у неформальній освіті. Розвиток підприємницьких здібностей під час навчання (починаючи зі шкільної лави та закінчуючи вищим навчальним закладом) повинно сприяти розвитку особистих якостей людини: впевненості у власних силах, креативності, ініціативності, вмінню працювати у команді. Бізнес-освіта молоді в нашій країні може реалізуватися шляхом створення бізнес-інкубаторів та інноваційних кластерів, менторських програм з підприємництва, а також неформальних додаткових навчальних програм для учнів, що закінчили навчання в середній школі.

Отже, національна система професійної освіти потребує подальшого реформування, зокрема в частині забезпечення високого рівня працевлаштування молодих людей, шляхом переходу від фінансування вищої освіти, як інструменту забезпечення тимчасової зайнятості молоді, до системи інвестування в розвиток молоді.

Список використаних джерел:

1. Випускники українських ВНЗ очима роботодавців [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.yourcompass.org/docs/Employees%20on%20University_Graduates.pdf
2. Державна служба статистики. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
3. Тімар І. В. Працевлаштування молодих спеціалістів як прояв соціальної відповідальності бізнесу / І. В. Тімар // Матеріали II міжнародної науково-практичної конференції «Підвищення національної конкурентоспроможності: управлінські та науково-технологічні аспекти» – 19–23 листопада 2013 року. – Симферополь-Ялта. – С. 135–137.
4. Петелько Т. П. Безробіття в Україні: причини, наслідки, шляхи подолання / Т. П. Петелько, І. В. Тімар // Матеріали XIII міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених «Наукові дослідження у Східній Європі». –Т. 1. – Вінниця: ТОВ «Нілан-ЛТД», 2017. – С. 210–212.
5. Економічний вимір конкурентоспроможності вищої освіти: монографія / Верхоглядова Н. І., Чередниченко О. М., Венгерова В. Ю., Іванникова Н. А., Гринько Т. В. – Дніпропетровськ: Наука і освіта, 2005. – 172 с.

Спицька К. В., Шульга Б. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

БЕЗРОБІТТЯ СЕРЕД МОЛОДІ: УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ ТА ЗАКОРДОННИЙ ДОСВІД ПОДОЛАННЯ

Наслідками ринкових перетворень в Україні є достатня кількість відчутних негативних соціально-економічних явищ у суспільстві, в тому числі й безробіття населення, в тому числі серед людей молодого віку. Безробіття молоді наразі є досить актуальною проблемою. За даними Державної служби статистики, за